

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s

framställning till Ålands lagting om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet mellan republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.

Om ett internationellt fördrag som Finland ingår innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt den nya självstyrelselagen för Åland (1144/91) faller inom landskapets behörighet, skall lagtinget, enligt 59 § 2 mom. i den nämnda lagen, för att bestämmelsen skall bli gällande i landskapet, ge sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Avtalet mellan republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet gäller bl.a. kommunalskatt. Enligt 18 § 5 punkten i den nya självstyrelselagen har landskapet lagstiftningsbehörighet på detta område.

Med bifogande av regeringens proposition i saken föreslås

att Ålands lagting ger sitt bifall till att lagen träder
i kraft i landskapet Åland till de delar den ovan

nämnda konventionen innebär avvikelse från själv-
styrelselagen, under förutsättning att riksdagen antar
lagen i oförändrad form.

Helsingfors den 5 november 1993

Republiken s President

Justitieminister Hannele Pokka

**Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av
vissa bestämmelser i avtalet med Schweiz för att undvika dubbel-
beskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Schweiz i december 1991 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster och olika slag av förmögenhet medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på egen skattelagstiftning grundade beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att interna-

tionell dubbelbeskattning skall undvikas. Vidare finns i avtalet bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering och om utbyte av upplysningar om beskattning. Till avtalet har fogats ett protokoll som utgör en integrerande del av avtalet.

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

Mellan Finland och Schweiz ingicks den 27 december 1956 ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (FördrS 7/57). Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1956.

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), som både Finland och Schweiz är medlemmar i, rekommenderade år 1977 sina medlemsländer bl.a. att de skulle sträva efter att se över de avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (dubbelbeskattningsavtal) som de hade ingått med varandra och därvid iaktta det modellavtal som ansluter

sig till den rekommendation som ovan avses. Till följd av den utveckling inom området för undvikande av dubbelbeskattning som har ägt rum med anledning av denna rekommendation bör gällande dubbelbeskattningsavtal med Schweiz anses vara föråldrat och sålunda i behov av översyn. Dessutom har efter avtalets undertecknande i både finsk och schweizisk skattelagstiftning gjorts väsentliga ändringar. Av dessa skäl har det varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Schweiz.

2. Beredningen av ärendet

Förhandlingar om ett avtal inleddes i Bern i maj 1989. Förhandlingarna fortsattes i Helsing-

fors i august 1989 och i Bern i december 1990, varvid som avslutning på förhandlingarna ett på engelska språket upprättat avtalsutkast paraferades. Avtalsutkastet har ännu setts över i vissa delar genom skriftväxling.

Avtalet undertecknades i Helsingfors den 16 december 1991.

Avtalet följer huvudsakligen den modell för bilaterala dubbelbeskattningsavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avvikelserna från modellen gäller bl.a. beskattningen av sjöfart och luftfart, dividend, ränta, realisationsvinst och pension.

Såsom huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning tillämpar Finland skatteavräkningsmetoden och Schweiz undantagandemetoden.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsätts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i fråga om Finland härvid att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll

Artikel 1. I artikeln definieras de personer som avtalet är tillämpligt på. Artikeln överensstämmer med OECD:s modellavtal. Avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalslutande stat eller i båda avtalslutande staterna. Uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" definieras i artikel 4.

Artikel 2. De skatter som avtalet är tillämpligt på definieras och anges i denna artikel.

Artiklarna 3—5. I dessa artiklar definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Med vissa avvikelser överensstämmer artiklarna med OECD:s modellavtal. Allmänna definitioner finns i artikel 3. Uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" definieras i artikel 4. Bestämmelserna i denna artikel avviker till sin lydelse från OECD:s modellavtal bl.a. i det hänseendet att i fall av dubbel hemvist avseende annan person än fysisk person avgörs frågan genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna (artikel 4 stycke 3). Enligt punkt 1 i protokollet till avtalet skall vikt läggas vid bl. a. i vilken stat personen i fråga har sin verkliga ledning när man avgör frågan om hemvist genom ömsesidig överenskommelse. Uttrycket "fast driftställe", som är viktigt speciellt för

tillämpningen av artikel 7 om beskattningen av inkomst av rörelse, definieras i artikel 5.

Definitioner förekommer även i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras exempelvis uttrycken "dividend", "ränta" och "royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomstslag (artiklarna 10, 11 och 12).

Artikel 6. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs enligt artikeln bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Artikel 7. Enligt denna artikel får inkomst av rörelse som företag i en avtalslutande stat förvärvar beskattas i den andra avtalslutande staten endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Begreppet fast driftställe definieras i artikel 5. Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar i avtalet, tillämpas på dessa inkomster de specialbestämmelser som avses här (stycke 7).

Artikel 8. Artikeln innehåller i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst som före-

tag i en avtalsslutande stat förvärvar av internationell sjöfart eller luftfart beskattas endast i denna stat, även i fall då inkomsten är hänförlig till fast driftställe som företaget har i den andra avtalsslutande staten (stycke 1).

Artikel 9. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 73 § 1 mom. (260/65) beskattningslagen.

Artikel 10. Dividend får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist (stycke 1). Om emellertid mottagaren av dividend från ett schweizisk bolag är ett finskt bolag, är dividenden undantagen från skatt i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av rösttalet i det bolag som betalar dividenden (artikel 23 stycke 1 punkt b). Dividenden får enligt stycke 2 i artikeln beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Härvid har skatten i källstaten begränsats till 5 procent av dividendens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag som behärskar minst 20 procent av det utbetalande bolagets kapital och i övriga fall till 10 procent (enligt OECD:s modellavtal 15 procent) av dividendens bruttobelopp, om inte bestämmelserna i stycke 6 är tillämpliga. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 23 stycke 1 punkt a. Bestämmelsen i stycke 2 tillämpas emellertid för närvarande endast på dividend som betalas från Schweiz till Finland. Enligt stycke 3 tillämpas detta stycke nämligen endast så länge fysisk person bosatt i Finland är enligt finskt lagstiftning berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som i Finland hemmahörande bolag har betalat. Härvid är dividend från bolag med hemvist i Finland till bolag med hemvist i Schweiz undantagen från skatt på dividend som påförs i Finland om mottagaren har rätt till dividenden och direkt behärskar minst 20 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden. I övriga fall får dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Schweiz beskattas även i Finland enligt finsk lagstiftning, men om mottagaren har rätt till dividenden får skatten inte överstiga 5 procent av dividendens bruttobelopp (stycke 3).

För dett fall att Finland i ett dubbelbeskattningsavtal som Finland ingår efter da-

gen för undertecknandet av detta avtal med en tredje stat, som är medlem av OECD, kommer överens om att utan villkor om ömsesidighet medge full eller partiell skattegottgörelse i fråga om dividend som ett bolag med hemvist i Finland betalat till en person med hemvist i den tredje staten, förbinder Finland sig enligt stycke 2 i protokollet till avtalet att förhandla med Schweiz i syfte att tillerkänna personer med hemvist i Schweiz samma behandling som tillerkänts personer med hemvist i den tredje staten.

Artikel 11. Med avvikelse från OECD:s modellavtal beskattas enligt stycke 1 i artikeln ränta endast i den stat där mottagaren av räntan har hemvist, om inte bestämmelserna i stycke 3 är tillämpliga. Denna reglering svarar mot den praxis som Finland strävar efter att tillämpa vid förhandlingar om dubbelbeskattningsavtal. Regleringen kan ses även mot den bakgrunden att fysisk person som inte är bosatt i Finland och utländskt samfund enligt 9 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/92) endast i vissa sällsynta fall av ringa betydelse har att erlagga skatt i Finland på ränta som förvärvats här.

Artikel 12. Enligt stycke 1 beskattas royalty endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av royaltyn har hemvist om inte bestämmelserna i stycke 3 är tillämpliga.

Artikel 13. Beskattningen av realisationsvinst regleras i artikeln. Bestämmelserna, med tillägg i fråga om vinst på grund av överlåtelse av aktie i bostadsaktiebolag och andel i annat fastighetssamfund (styckena 2 och 3), överensstämmer med OECD:s modellavtal.

Artikel 14. Inkomst av självständig yrkesutövning beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist, om han inte i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, till exempel mottagnings eller kontorslokal, för att utöva verksamheten. I det sistnämnda fallet får den inkomst som är hänförlig till den stadigvarande anordningen beskattas i den stat där denna stadigvarande anordning är belägen.

Artiklarna 15—17. De bestämmelser om enskild tjänst (artikel 15), styrelsearvode (artikel 16) samt artister och idrotts- och sportutövare (artikel 17) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa preciseringar och avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 18. Pension på grund av enskild tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 endast i mottagarens hemviststat. Enligt stycke 2 i artikeln får emellertid pension och annan förmån som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i Finland beskattas i Finland. Denna undantagsbestämmelse innebär att bl.a. APL-arbetspension som betalas till mottagare med hemvist i Schweiz får beskattas i Finland. Denna reglering svarar mot den praxis som Finland strävar efter att tillämpa i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 19. Inkomst av offentlig tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 punkt a endast i den avtalsslutande stat från vilken betalningen sker. Motsvarande huvudregel gäller enligt stycke 2 punkt a i fråga om pension på grund av sådan tjänst. I fall som avses i stycke 1 punkt b och stycke 2 punkt b beskattas emellertid löneinkomst och pension endast i mottagarens hemviststat. Under de förutsättningar som anges i stycke 3 beskattas åter inkomst av offentlig tjänst och pension på grund av sådan tjänst enligt bestämmelserna om inkomst av enskild tjänst respektive pension på grund av sådan tjänst.

Artikel 20. I artikeln finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärfvas av studerande och praktikanter. Artikeln är till sakligt innehåll sedvanlig. En liknande artikel ingår i flera dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått under senare år.

Artikel 21. Inkomst som inte har behandlats i artiklarna 6-20 beskattas enligt huvudregeln endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av inkomsten har hemvist.

Artikel 22. I artikeln ingår bestämmelser om beskattning av förmögenhet. Bestämmelserna överensstämmer med vissa avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal. I punkt 3 i protokollet till avtalet ingår en särskild bestämmelse för sådana fall då en fysisk person under en del av året har hemvist i den ena avtalsslutande staten och under resten av året i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 23. Skatteavräkningsmetoden är enligt artikeln i Finland huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Bestämmelserna i fråga om Finland finns i stycke 1 och bestämmelserna i fråga om Schweiz i stycke 2. Bestämmelserna i stycke 3 av artikeln gäller båda staterna. Bestämmelserna i stycke 1 punkt a av artikeln bygger på den i avtalet

omfattade principen att mottagare av inkomst beskattas i den avtalsslutande stat där han har hemvist (hemviststaten) även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i den andra avtalsslutande staten (källstaten). Från den skatt som utgår i hemviststaten avräknas emellertid den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i källstaten. Avräkningsbeloppet har emellertid begränsats till beloppet av den del av skatten i hemviststaten på inkomsten i fråga som proportionellt belöper på den inkomst som får beskattas i källstaten. Skatteavräkningsmetoden tillämpas givetvis inte i de fall när dividenden är undantagen från finsk skatt med stöd av bestämmelserna i stycke 1 punkt b. Bestämmelserna i stycke 1 punkt c innebär att den s.k. treårsregeln i 11 § 1 mom. inkomstskattelagen har tagits in i avtalet.

Artiklarna 24—27. De bestämmelser om förbud mot diskriminering (artikel 24), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 25), utbyte av upplysningar om beskattning (artikel 26) samt medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat (artikel 27) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa ringa avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 28. Bestämmelserna om avtalets ikraftträdande ingår i denna artikel. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Det tillämpas i båda avtalsslutande staterna, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare och, i fråga om övriga inkomstskatter och förmögenhetsskatt, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Nuvarande avtal mellan Finland och Schweiz upphör att gälla vid den tidpunkt fr.o.m. vilken bestämmelserna i det nya avtalet blir tillämpliga.

Artikel 29. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel. Avtalet skall vara i kraft tills vidare.

2. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft trettonde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Efter ikraftträdandet tillämpas avtalets bestämmelser i Finland, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, samt i fråga om övriga inkomstskatter och förmögenhetsskatt, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Flera bestämmelser i avtalet avviker från

gällande skattelagstiftning. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i det i Helsingfors den 16 december 1991 ingångna avtalet mellan Finland och Schweiz för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Schweiz för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Bestämmelserna i det i Helsingfors den 16 december 1991 mellan Finland och Schweiz ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommit.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den

199

Republikens President

Utrikesminister

(Översättning)

AVTAL

mellan republiken Finland och Schweiziska
edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning
beträffande skatter på inkomst och
på förmögenhet

Republiken Finlands regering och Schweiziska
förbundsrådet,

som önskar ingå ett avtal för att undvika
dubbelbeskattning beträffande skatter på in-
komst och på förmögenhet,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har
hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda
avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på in-
komst och på förmögenhet, som påförs för en
avtalsslutande stats eller dess politiska under-
avdelningar eller dess lokala myndigheters räk-
ning, oberoende av det sätt på vilket skatterna
tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmö-
genhet förstås alla skatter, som utgår på
inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på
delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbe-
gripna skatter på vinst på grund av överlåtelse
av lös eller fast egendom, skatter på ett företags
totala löneutbetalningar samt skatter på värde-
stegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på
vilka avtalet tillämpas, är:

a) i Finland:

ABKOMMEN

zwischen der Republik Finnland und der
Schweizerischen Eidgenossenschaft zur
Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem
Gebiet der Steuern vom Einkommen und
vom Vermögen

Die Regierung der Republik Finnland und
der Schweizerische Bundesrat,

vom Wunche geleitet, ein Abkommen zur
Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem
Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom
Vermögen abzuschliessen,
haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in
einem Vertragsstaat oder in beiden Vertrags-
staaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

1. Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht
auf die Art der Erhebung, für Steuern vom
Einkommen und vom Vermögen, die für Rech-
nung eines Vertragsstaats oder seiner politi-
schen Unterabteilungen oder lokalen Körper-
schaften erhoben werden.

2. Als Steuern vom Einkommen und vom
Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamt-
einkommen, vom Gesamtvermögen oder von
Teilen des Einkommens oder des Vermögens
erhoben werden, einschliesslich der Steuern
vom Gewinn aus der Veräusserung beweglichen
oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsum-
mensteuern sowie der Steuern vom Vermögens-
zuwachs.

3. Zu den bestehenden Steuern, für die das
Abkommen gilt, gehören

a) in Finnland:

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhets-skatten;
- 2) kommunalskatten;
- 3) kyrkoskatten; och
- 4) källskatten för begränsat skattskyldig;

(nedan "finsk skatt");

b) i Schweiz:

de federala, kantonala och kommunala skat-
terna på

1) inkomst (sammanlagd inkomst, förvärvs-
inkomst, inkomst av kapital, rörelseinkomst,
realisationsvinst och annan inkomst); och

2) förmögenhet (sammanlagd förmögenhet,
lös och fast egendom, rörelsetillgångar, kapital
och reserveringar samt övrig egendom);

(nedan "schweizisk skatt").

4. Avtalet tillämpas även på skatter av
samma eller i huvudsak likartat slag, som efter
undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av
eller i stället för de för närvarande utgående
skatterna. De behöriga myndigheterna i de
avtalsslutande staterna skall meddela varandra
de betydelsefulla ändringar som gjorts i respek-
tive skattelagstiftning.

5. Avtalet tillämpas inte på den federala
förskottsskatten som i Schweiz innehålls vid
källan på lotterivinster.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat,
har vid tillämpningen av detta avtal följande
uttryck nedan angiven betydelse:

a) "Finland" åsyftar Republiken Finland
och åsyftar, då det används i geografisk be-
märkelse, Republiken Finlands territorium och
de till Republiken Finlands territorialvatten
gränsande områden, inom vilka Finland enligt
finsk lagstiftning och i överensstämmelse med
folkrätten äger utöva sina rättigheter med
avseende på utforskning och utnyttjande av
naturtillgångar på havsbotten eller i dennas
underlag samt i vattnen därpå;

b) "Schweiz" åsyftar det Schweiziska Edsför-
bundet;

(i) die staatliche Einkommen- und Vermö-
gensteuer;

(ii) die Gemeindesteuer;

(iii) die Kirchensteuer; und

(iv) die im Abzugswege an der Quelle erho-
bene Steuer von Einkünften nichtansässiger
Personen;

(im folgenden als "finnische Steuer" bezeich-
net);

b) in der Schweiz:

die von Bund, Kantonen und Gemeinden
erhobenen Steuern

(i) vom Einkommen (Gesamteinkommen,
Erwerbseinkommen, Vermögensertrag, Ge-
schäftsertrag, Kapitalgewinn und andere Ein-
künfte); und

(ii) vom Vermögen (Gesamtvermögen, bewe-
gliches und unbewegliches Vermögen, Ge-
schäftsvermögen, Kapital und Reserven und
andere Vermögensteile);

(im folgenden als "schweizerische Steuer"
bezeichnet).

4. Das Abkommen gilt auch für alle Steuern
gleicher oder im wesentlichen ähnlicher Art, die
nach der Unterzeichnung des Abkommens ne-
ben den bestehenden Steuern oder an deren
Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behör-
den der Vertragsstaaten teilen einander die in
ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen
Änderungen mit.

5. Das Abkommen gilt nicht für die an der
Quelle erhobene schweizerische Verrechnungs-
steuer auf Lotteriegewinnen.

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

1. Im Sinne dieses Abkommens, wenn der
Zusammenhang nichts anderes erfordert,

a) bedeutet der Ausdruck "Finnland" die
Republik Finnland und im geographischen
Sinn verwendet umfasst er das Hoheitsgebiet
der Republik Finnland einschliesslich des an
die Hoheitsgewässer der Republik Finnland
angrenzenden Gebiets, in dem Finnland nach
eigenem Recht und in Uebereinstimmung mit
dem Völkerrecht seine Rechte hinsichtlich der
Erforschung und Nutzung der Naturschätze
auf dem Meeresboden und im Meeresunter-
grund und in den darüberliegenden Gewässern
ausüben darf;

b) bedeutet der Ausdruck "Schweiz" die
Schweizerische Eidgenossenschaft;

c) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

d) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

f) "medborgare" åsyftar:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; samt

2) juridisk person och annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

g) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

h) "behörig myndighet" åsyftar:

1) i Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud;

2) i Schweiz chefen för Edsförbundets skatteförvaltning (Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung) eller hans befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket

c) umfasst der Ausdruck "Person" natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;

d) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

e) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;

f) bedeutet der Ausdruck "Staatsangehöriger":

(i) eine natürliche Person, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzt; und

(ii) eine juristische Person, Personengesellschaft oder andere Personenvereinigung, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden ist;

g) bedeutet der Ausdruck "internationaler Verkehr" jede Beförderung mit einem Seeschiff oder Luftfahrzeug, das von einem Unternehmen eines Vertragsstaats betrieben wird, es sei denn, das Seeschiff oder Luftfahrzeug wird ausschliesslich zwischen Orten im anderen Vertragsstaat betrieben;

h) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde":

(i) in Finnland das Finanzministerium oder dessen bevollmächtigten Vertreter;

(ii) in der Schweiz den Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung oder seinen bevollmächtigten Vertreter.

2. Bei der Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt.

Artikel 4

Ansässigkeit

1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen

inbegriper även sammanslutning som bildats enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande stat och som vid beskattningen i någondera staten inte behandlas som juridisk person. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad; och

Merkmals skattepliktig är. Der Ausdruck umfasst auch eine nach dem Recht eines Vertragsstaats errichtete Personengesellschaft, die dort für die Besteuerung nicht wie eine juristische Person behandelt wird. Der Ausdruck umfasst jedoch nicht eine Person, die in diesem Staat nur mit Einkünften aus Quellen in diesem Staat oder mit in diesem Staat gelegenen Vermögen steuerpflichtig ist.

2. Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:

a) Die Person gilt als in dem Staat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt; verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt ihrer Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Staat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sie als in dem Staat ansässig, dessen Staatsangehöriger sie ist;

d) ist die Person Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

3. Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

Artikel 5

Betriebstätte

1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, durch die die Tätigkeit eines Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

2. Der Ausdruck "Betriebstätte" umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte und

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än tolv månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som - om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

f) ein Bergwerk, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen.

3. Eine Bauausführung oder Montage ist nur dann eine Betriebsstätte, wenn ihre Dauer zwölf Monate überschreitet.

4. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht als Betriebsstätten:

a) Einrichtungen, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;

e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen andere Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen;

f) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, mehrere der unter den Buchstaben a) bis e) genannten Tätigkeiten auszuüben, vorausgesetzt, dass die sich daraus ergebende Gesamttätigkeit der festen Geschäftseinrichtung vorbereitender Art ist oder eine Hilfstätigkeit darstellt.

5. Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 - für ein Unternehmen tätig und besitzt sie in einem Vertragsstaat die Vollmacht, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschliessen, und übt sie die Vollmacht dort gewöhnlich aus, so wird das Unternehmen ungeachtet der Absätze 1 und 2 so behandelt, als habe es in diesem Staat für alle von der Person für das Unternehmen ausgeübten Tätigkeiten eine Betriebsstätte, es sei denn, diese Tätigkeiten beschränken sich auf die in Absatz 4 genannten Tätigkeiten, die, würden sie durch eine feste Geschäftseinrichtung ausgeübt, diese Einrichtung nach dem genannten Absatz nicht zu einer Betriebsstätte machten.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant; under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) och c) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

c) Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna till en okvald och obegränsad besittning av bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i

6. Ein Unternehmen wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in einem Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

7. Allein dadurch, dass eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder auf andere Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird keine der beiden Gesellschaften zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus Unbeweglichem Vermögen

1. Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unbeweglichem Vermögen (einschliesslich der Einkünfte aus land- und forstwirtschaftlichen Betrieben) bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

2. a) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" hat, vorbehaltlich der Buchstaben b) und c), die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt;

b) der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" umfasst in jedem Fall die Zugehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen;

c) Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

3. Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

4. Berechtigt das Eigentum an Aktien oder anderen Gesellschaftsanteilen den Eigentümer solcher Aktien oder Gesellschaftsanteile zur ungestörten und dauernden Nutzung von unbeweglichem Vermögen, das der Gesellschaft gehört, so können die Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder

den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvat, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Om det i en avtalsslutande stat har varit praxis att inkomst hänförlig till ett fast driftställe i en avtalsslutande stat bestäms på grundval av fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar inte bestämmelserna i stycke 2 en avtalsslutande stat fån att vid påförandet av skatt tillämpa en sådan fördelningsmetod. Den fördelningsmetod som tillämpas skall emellertid vara sådan att resultatet står i överensstämmelse med de principer som angivits i denna artikel.

Verpachtung sowie jeder anderen Art der Ausübung dieses Nutzungsrechts in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem das unbewegliche Vermögen liegt.

5. Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung einer selbständigen Arbeit dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

1. Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, das Unternehmen übt seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

2. Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so werden vorbehaltlich des Absatzes 3 in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zugerechnet, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

3. Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschliesslich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

4. Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schliesst Absatz 2 nicht aus, dass dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt. Die gewählte Gewinnaufteilung muss jedoch derart sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående paragrafer skall inkomst hänförlig till det fasta driftstället bestämmas genom samma förfarande år från år såvida inte särskilda förhållanden föranleda annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttagas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

5. Auf Grund des blossen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

6. Bei der Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

7. Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Seeschifffahrt und Luftfahrt

1. Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einer internationalen Betriebsstelle.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

1. Wenn

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist; oder

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder dem Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen die beiden Unternehmen in ihren kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen an vereinbarte oder auferlegte Bedingungen gebunden sind, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna stat, även inräknas i inkomsten för ett företag i den andra avtalsslutande staten och beskattas i överensstämmelse därmed samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit detta företag i denna andra stat om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägga i syfte att uppnå ett avtal om korrigering av inkomsten i båda avtalsslutande staterna.

3. En avtalsslutande stat får inte ändra ett företags inkomst i fall som avses i stycke 1 efter utgången av de fataljetider som anges i dess interna lagstiftning och under inga omständigheter efter sex år efter utgången av det år då inkomsten som skulle ändras skulle ha tillkommit ett företag i denna stat. Detta stycke tillämpas inte i fall av bedrägeri eller avsiktlig underlåtenhet.

Artikel 10 *Dividend*

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Dividenden får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till dividenden får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av dividendens bruttobelopp, om den som har rätt till dividenden är ett bolag (med undantag för sammanslutning) som direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden;

b) 10 procent av dividendens bruttobelopp i övriga fall.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 så länge fysisk person bosatt i Finland enligt lagstiftningen i Finland är berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som bolag bosatt i Finland har betalat,

2. Werden Gewinne, mit denen ein Unternehmen eines Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, auch den Gewinnen eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats zugerechnet und entsprechend besteuert und handelt es sich dabei um Gewinne, die das Unternehmen des anderen Vertragsstaats erzielt hätte, wenn die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen die gleichen gewesen wären, wie sie unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so können sich die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten zur Herbeiführung einer Einigung über die Berichtigung der Gewinne in den beiden Vertragsstaaten konsultieren.

3. Ein Vertragsstaat soll die Gewinne eines Unternehmens in den in Absatz 1 genannten Fällen nicht mehr berichtigen, wenn die in seinem internen Recht vorgesehenen Fristen abgelaufen sind, und keinesfalls, wenn seit dem Ende des Jahres, in dem ein Unternehmen dieses Staates die Gewinne, die Gegenstand einer solchen Berichtigung wären, erzielt hätte, mehr als sechs Jahre verflossen sind. Dieser Absatz ist in Fällen von Betrug oder vorsätzlicher Unterlassung nicht anzuwenden.

Artikel 10 *Dividenden*

1. Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können im anderen Staat besteuert werden.

2. Diese Dividenden können jedoch auch in dem Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, nicht übersteigen:

a) 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 20 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) 10 vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

3. Solange nach dem Recht Finnlands eine in Finnland ansässige Person Anspruch auf eine Steuergutschrift für die von einer finnischen Gesellschaft bezahlten Dividenden hat, sind ungeachtet des Absatzes 2

a) är dividend från bolag med hemvist i Finland till bolag (med undantag för sammanlutning) med hemvist i Schweiz undantagen från skatt på dividend som påförs i Finland om mottagaren har rätt till dividenden och direkt behärskar minst 20 procent av kapitalet i det bolag som betalar dividenden;

b) får dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Schweiz i övriga fall beskattas även i Finland, enligt finsk lagstiftning, men om mottagaren har rätt till dividenden får skatten inte överstiga 5 procent av dividendens bruttobelopp.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra bestämmelserna i styckena 2 och 3.

Bestämmelserna i styckena 2 och 3 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

5. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

6. Bestämmelserna i styckena 1, 2 och 3 tillämpas inte, om den som har rätt till dividenden har hemvist i en avtalslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten, där bolaget som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

7. Om bolag med hemvist i en avtalslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller

a) Dividenden, die eine in Finnland ansässige Gesellschaft an eine in der Schweiz ansässige Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) zahlt, von der finnischen Steuer befreit, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist und unmittelbar über mindestens 20 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

b) Dividenden, die eine in Finnland ansässige Gesellschaft an eine in der Schweiz ansässige Person zahlt, in allen anderen Fällen auch in Finnland nach dem Recht Finnlands steuerbar; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, 5 vom Hundert des Bruttobetrages der Dividenden nicht übersteigen.

4. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die Begrenzungsbestimmungen der Absätze 2 und 3 durchzuführen sind.

Die Absätze 2 und 3 berühren nicht die Besteuerung der Gesellschaft in bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

5. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einkünfte aus Aktien oder anderen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Recht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien steuerlich gleichgestellt sind.

6. Die Absätze 1, 2 und 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

7. Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die von der Gesellschaft gezahlten Dividenden besteuern, es sei denn, dass diese Dividenden an eine im anderen Staat ansässige Person gezahlt werden oder dass die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt

stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat om personen har rätt till räntan.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom in-teckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

werden, tatsächlich zu einer im anderen Staat gelegenen Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus im anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

1. Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können, wenn diese Person der Nutzungsberechtigte ist, nur im anderen Staat besteuert werden.

2. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus Forderungen jeder Art, auch wenn die Forderungen durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Beteiligung am Gewinn des Schuldners ausgestattet sind, und insbesondere Einkünfte aus öffentlichen Anleihen und aus Obligationen einschliesslich der damit verbundenen Aufgelder und der Gewinne aus Losanleihen. Zuschläge für verspätete Zahlung gelten nicht als Zinsen im Sinne dieses Artikels.

3. Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsberechtigte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte oder festen Einrichtung gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

4. Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat om personen har rätt till royaltyn.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripna biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av över-

3 320159Z

Artikel 12

Lizenzgebühren

1. Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können, wenn diese Person der Nutzungsrechte ist, nur im anderen Staat besteuert werden.

2. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschliesslich kinematographischer Filme und Filme oder Bandaufnahmen für Fernsehen oder Rundfunk, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

3. Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Nutzungsrechte im anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

4. Bestehen zwischen dem Schuldner und dem Nutzungsberechtigten oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Nutzungsberechtigter ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf den letzteren Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht eines jeden Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräusserung von Vermögen

1. Gewinne, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus der Veräusserung unbe-

låtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i Finland förvärvar på grund av överlåtelse av aktie i ett bolag med hemvist i Schweiz och vars egendom huvudsakligen består av fast egendom belägen i Schweiz, får beskattas i Schweiz.

3. Vinst, som person med hemvist i Schweiz förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i ett bolag med hemvist i Finland, får beskattas i Finland förutsatt att ägandet av aktien eller andelen berättigar innehavaren till okvald och obegränsad besittning av fast egendom som är belägen i Finland och som tillhör bolaget.

4. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

5. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om han inte i den

weglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 bezieht, das im anderen Vertragsstaat liegt, können im anderen Staat besteuert werden.

2. Gewinne, die eine in Finnland ansässige Person aus der Veräusserung von Aktien einer Gesellschaft bezieht, die in der Schweiz ansässig ist und deren Vermögen hauptsächlich aus in der Schweiz gelegenen unbeweglichem Vermögen besteht, können in der Schweiz besteuert werden.

3. Gewinne, die eine in der Schweiz ansässige Person aus der Veräusserung von Aktien oder anderen Gesellschaftsanteilen einer in Finnland ansässigen Gesellschaft bezieht, können in Finnland besteuert werden, wenn das Eigentum an solchen Aktien oder anderen Gesellschaftsanteilen den Eigentümer zur ungestörten und dauernden Nutzung von (in Finnland gelegenen) unbeweglichem Vermögen, das der Gesellschaft gehört, berechtigt.

4. Gewinne aus der Veräusserung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, einschliesslich derartiger Gewinne, die bei der Veräusserung einer solchen Betriebsstätte (allein oder mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, können im anderen Staat besteuert werden.

5. Gewinne, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats aus der Veräusserung von Schiffen oder Luftfahrzeugen, die im internationalen Verkehr betrieben werden, und von beweglichem Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden.

6. Gewinne aus der Veräusserung des in den vorstehenden Absätzen dieses Artikels nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräusserer ansässig ist.

Artikel 14

Selbständige Arbeit

1. Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden,

andra avtalsslutande staten har stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i denna andra stat men endast så stor del av den som är hänförlig till denna stadigvarande anordning.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19 och 20 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under ett kalenderår, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas emellertid om det inte bevisas att ersättningen beskattats i den stat där arbetstagaren har hemvist.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

es sei denn, dass der Person im anderen Vertragsstaat für die Ausübung ihrer Tätigkeit gewöhnlich eine feste Einrichtung zur Verfügung steht. Steht ihr eine solche feste Einrichtung zur Verfügung, so können die Einkünfte im anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugeordnet werden können.

2. Der Ausdruck "freier Beruf" umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Aerzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Buchsachverständigen.

Artikel 15

Unselbständige Arbeit

1. Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, die Arbeit wird im anderen Vertragsstaat ausgeübt. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen im anderen Staat besteuert werden.

2. Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine im anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur im erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

a) der Empfänger sich im anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahres aufhält, und

b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht im anderen Staat ansässig ist, und

c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber im anderen Staat hat.

Absatz 1 ist jedoch anzuwenden, wenn nicht nachgewiesen wird, dass die Vergütungen im Staat, in dem der Arbeitnehmer ansässig ist, tatsächlich besteuert wurden.

3. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines im internationalen Verkehr von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betriebenen Seeschiffes oder Luftfahrzeuges ausgeübt wird, in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 16
Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17
Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte om det visas att vare sig artisten eller idrotts- eller sportutövaren eller personer i intressegemenskap med honom direkt eller indirekt har del i den i sagda stycke avsedda personens inkomst.

Artikel 18
Pension

1. Om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning, som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, får pension och annan förmån, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i Finland, beskattas i Finland.

Artikel 16
Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichtsrats- oder Verwaltungsrats oder eines anderen ähnlichen Organs einer Gesellschaft bezieht, die im anderen Vertragsstaat ansässig ist, können im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17
Künstler und Sportler

1. Ungeachtet der Artikel 14 und 15 können Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person als Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- und Fernsehkünstler sowie Musiker, oder als Sportler aus ihrer im anderen Vertragsstaat persönlich ausgeübten Tätigkeit bezieht, im anderen Staat besteuert werden.

2. Fliessen Einkünfte aus einer von einem Künstler oder Sportler in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können diese Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Künstler oder Sportler seine Tätigkeit ausübt.

3. Absatz 2 ist nicht anzuwenden, wennargetan wird, dass weder der Künstler oder Sportler noch mit ihm verbundene Personen unmittelbar oder mittelbar an den Gewinnen der in Absatz 2 erwähnten Person beteiligt sind.

Artikel 18
Ruhegehälter

1. Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 2 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Ungeachtet des Absatzes 1 und vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 2 können Ruhegehälter und sonstige Zahlungen, die aufgrund der finnischen Sozialversicherungsgesetzgebung geleistet werden, in Finnland besteuert werden.

Artikel 19
Offentlig tjänst

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga samfund till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen

1) är medborgare i denna stat; eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga samfund till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om han är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning och pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga samfund.

Artikel 20
Studerande

Studerande eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller ome-

Artikel 19
Oeffentlicher Dienst

1. a) Vergütungen, ausgenommen Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften oder einer seiner juristischen Personen des öffentlichen Rechts an eine natürliche Person für die diesem Staat, der politischen Unterabteilung, der lokalen Körperschaft oder der juristischen Person geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Vergütungen können jedoch nur im anderen Vertragsstaat, in dem die natürliche Person ansässig ist, besteuert werden, wenn die Dienste in diesem Staat geleistet werden und die natürliche Person

(i) ein Staatsangehöriger dieses Staates ist oder

(ii) nicht ausschliesslich deshalb in diesem Staat ansässig geworden ist, um die Dienste zu leisten.

2. a) Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat, einer seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften oder einer seiner juristischen Personen des öffentlichen Rechts oder aus einem von diesem Staat, der politischen Unterabteilung oder lokalen Körperschaft oder der juristischen Person errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat, der politischen Unterabteilung oder lokalen Körperschaft oder dieser juristischen Person geleisteten Dienste gezahlt werden, können nur in diesem Staat besteuert werden.

b) Diese Ruhegehälter können jedoch nur im anderen Vertragsstaat, in dem die natürliche Person ansässig ist, besteuert werden, wenn sie ein Staatsangehöriger dieses Staates ist.

3. Auf Vergütungen und Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer gewerblichen Tätigkeit eines Vertragsstaats, einer seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften oder einer seiner juristischen Personen des öffentlichen Rechts erbracht werden, sind die Artikel 15, 16 und 18 anzuwenden.

Artikel 20
Studenten

Zahlungen, die ein Student oder ein in einem gewerblichen, technischen, land- oder forstwirtschaft-

delbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21 *Annan inkomst*

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Artikel 22 *Förmögenhet*

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 stycke 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den bolaget tillhöriga fasta egendomen är belägen.

3. Förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller

schaftlichen Lehrverhältnis Stehender (einschliesslich eines Praktikanten), der sich in einem Vertragsstaat ausschliesslich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält und der im anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort unmittelbar vor der Einreise in den erstgenannten Staat ansässig war, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, dürfen im erstgenannten Staat nicht besteuert werden, sofern diese Zahlungen aus Quellen ausserhalb dieses Staates stammen.

Artikel 21 *Andere Einkünfte*

1. Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die in den vorstehenden Artikeln nicht behandelt wurden, können ohne Rücksicht auf ihre Herkunft nur in diesem Staat besteuert werden.

2. Absatz 1 ist auf andere Einkünfte als solche aus unbeweglichem Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger im anderen Vertragsstaat eine gewerbliche Tätigkeit durch eine dort gelegene Betriebsstätte oder eine selbständige Arbeit durch eine dort gelegene feste Einrichtung ausübt und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Einkünfte gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte oder festen Einrichtung gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 beziehungsweise Artikel 14 anzuwenden.

Artikel 22 *Vermögen*

1. Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2, das einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehört und im anderen Vertragsstaat liegt, kann im anderen Staat besteuert werden.

2. Aktien oder andere Gesellschaftsanteile im Sinne des Artikels 6 Absatz 4, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person gehören, können in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem das unbewegliche Vermögen, das der Gesellschaft gehört, liegt.

3. Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte ist, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung

av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

4. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik av person med hemvist i en avtalsslutande stat samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp och luftfartyg beskattas endast i denna stat.

5. Lös egendom som utgör föremål för nyttjanderätt beskattas endast i den avtalsslutande stat där nyttjanderättshavaren har hemvist.

6. Alla andra slag av förmögenhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

Artikel 23

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. I Finland undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Schweiz, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat:

1) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt på inkomst som betalats i Schweiz;

2) från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den skatt på förmögenhet som betalats i Schweiz.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i någotdera fallet överstiga den del av skatten på inkomst eller på förmögenhet, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Schweiz.

b) Dividend från bolag med hemvist i Schweiz till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenderna.

c) Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får fysisk person med hemvist i

gehört, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit im anderen Vertragsstaat zur Verfügung steht, kann im anderen Staat besteuert werden.

4. Seeschiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben werden sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

5. Bewegliches Vermögen, an dem eine Nutznutzung bestellt ist, kann nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Nutzer ansässig ist.

6. Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 23

Vermeidung der Doppelbesteuerung

1. In Finnland wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in Finnland ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Schweiz besteuert werden, so rechnet Finnland vorbehaltlich des Buchstabens b)

(i) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

(ii) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in der Schweiz besteuert werden können oder auf das Vermögen, das dort besteuert werden kann, entfällt.

b) Dividenden, die eine in der Schweiz ansässige Gesellschaft an eine in Finnland ansässige Gesellschaft zahlt, sind von der finnischen Steuer befreit, wenn diese unmittelbar über mindestens 10 vom Hundert der Stimmrechte der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt.

c) Ungeachtet anderer Bestimmungen dieses Abkommens kann eine in der Schweiz ansässi-

Schweiz, vilken enligt finsk skattelagstiftning i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även anses vara bosatt i Finland, beskattas i Finland. Finland skall emellertid medge avräkning för schweizisk skatt som betalats på inkomst eller förmögenhet från finsk skatt enligt bestämmelserna i punkt a). Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast på finsk medborgare och som avrest från Finland för inte mer än tre år sedan.

d) Om person med hemvist i Schweiz förvärvat inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i stycke 4 av artikel 6 eller stycke 2 av artikel 8 eller stycke 2 av artikel 22 får beskattas i Finland, skall Finland:

1) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt på inkomst som betalats i Schweiz;

2) från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den skatt på förmögenhet som betalats i Schweiz.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i någotdera fallet överstiga den del av skatten på inkomst eller på förmögenhet, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Schweiz.

2. I Schweiz undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Schweiz förvärvat inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Schweiz, såvida inte bestämmelserna i punkt b) och c) föranleder annat undanta denna inkomst eller förmögenhet från skatt.

b) Då en person med hemvist i Schweiz erhåller dividend som enligt bestämmelserna i artikel 10 får beskattas i Finland, skall Schweiz på ansökan medge denna person skattelättnad. Sådan skattelättnad medges genom att

1) avräkna den i Finland enligt artikel 10 uttagna skatten från den schweiziska skatten på den ifrågavarande personens inkomst; avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga beloppet av den del av den schweiziska skatten,

ge naturlige Person, die nach finnischem Steuerrecht in bezug auf die unter Artikel 2 des Abkommens fallenden finnischen Steuern als in Finnland ansässig angesehen wird, in Finnland besteuert werden. Finnland rechnet jedoch die in der Schweiz erhobenen Steuern vom Einkommen und Vermögen nach den Bestimmungen des Buchstabens a) an die finnische Steuer an. Die Bestimmungen dieses Absatzes gelten nur für finnische Staatsangehörige und nur für einen Zeitraum von drei Jahren ab dem Ende des Jahres, in dem die betreffende Person Finnland verlassen hat.

d) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach Artikel 6 Absatz 4, Artikel 18 Absatz 2 oder Artikel 22 Absatz 2 in Finnland besteuert werden, rechnet Finnland

(i) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

(ii) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch in beiden Fällen den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen nicht übersteigen, der auf die Einkünfte, die in der Schweiz besteuert werden können oder auf das Vermögen, das dort besteuert werden kann, entfällt.

2. In der Schweiz wird die Doppelbesteuerung wie folgt vermieden:

a) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in Finnland besteuert werden, so nimmt die Schweiz, vorbehaltlich der Buchstaben b) und c), diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus.

b) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Dividenden, die nach Artikel 10 in Finnland besteuert werden können, so gewährt die Schweiz dieser ansässigen Person auf Antrag eine Entlastung. Die Entlastung besteht

(i) in der Anrechnung der nach Artikel 10 in Finnland erhobenen Steuer auf die vom Einkommen dieser ansässigen Person geschuldete schweizerische Steuer; der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrech-

beräknad utan dylik avräkning, som belöper på den inkomst som beskattas i Finland; eller

2) nedsätta den schweiziska skatten med ett schablonmässigt bestämt belopp; eller

3) delvis undanta ifrågavarande dividend från schweizisk skatt, därvid dock minst avdrag för i Finland uttagen skatt skall medges från bruttobeloppet av den från Finland uppburna dividenden.

Schweiz skall bestämma formen för skattelättnaden och reglerna för farandet i enlighet med föreskrifterna rörande tillämpningen av Edsförbundets mellan statliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning.

c) Då en person med hemvist i Schweiz uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt stycke 4 av artikel 6, stycke 2 av artikel 18 eller stycke 2 av artikel 22 får beskattas i Finland, undantas denna inkomst eller förmögenhet inte från schweizisk skatt.

d) Bolag med hemvist i Schweiz och som uppbär dividend från ett i Finland bosatt bolag är vid den schweiziska beskattningen av denna dividend berättigad till samma skattelättnad som skulle medges bolaget om det bolag som delat ut dividend varit bosatt i Schweiz.

3. Om inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat, eller förmögenhet, som sådan person innehar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i denna stat, får denna stat likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

Artikel 24

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse.

4 320159Z

ning ermittelten schweizerischen Steuer nicht übersteigen, der auf die betreffenden Dividenden entfällt; oder

(ii) in einer pauschalen Ermässigung der schweizerischen Steuer; oder

(iii) in einer teilweisen Befreiung der betreffenden Dividenden von der schweizerischen Steuer, mindestens aber im Abzug der in Finnland erhobenen Steuer vom Bruttobetrag der Dividenden.

Die Schweiz wird gemäss den schweizerischen Vorschriften über die Durchführung von zwischenstaatlichen Abkommen der Schweiz zur Vermeidung der Doppelbesteuerung die Art der Entlastung bestimmen und das Verfahren ordnen.

c) Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach Artikel 6 Absatz 4, Artikel 18 Absatz 2 oder Artikel 22 Absatz 2 in Finnland besteuert werden, sind die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der schweizerischen Besteuerung ausgenommen.

d) Eine in der Schweiz ansässige Gesellschaft, die Dividenden von einer in Finnland ansässigen Gesellschaft bezieht, geniesst bei der Erhebung der schweizerischen Steuer auf diesen Dividenden die gleichen Vergünstigungen, die ihr zustehen würden, wenn die Dividenden zahlende Gesellschaft in der Schweiz ansässig wäre.

3. Einkünfte oder Vermögen einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person, die nach dem Abkommen von der Besteuerung in diesem Staat auszunehmen sind, können gleichwohl in diesem Staat bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen der Person einbezogen werden.

Artikel 24

Gleichbehandlung

1. Staatsangehörige eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen Staatsangehörige des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können. Diese Bes-

melse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande

timning gilt ungeachtet des Artikels 1 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat ansässig sind.

2. Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermässigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er seinen ansässigen Personen gewährt.

3. Sofern nicht Artikel 9 Absatz 1, Artikel 11 Absatz 4 oder Artikel 12 Absatz 4 anzuwenden ist, sind Zinsen, Lizenzgebühren und andere Entgelte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats an eine im anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, bei der Ermittlung der steuerpflichtigen Gewinne dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Zahlungen an eine im erstgenannten Staat ansässige Person zum Abzug zuzulassen. Dementsprechend sind Schulden, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats gegenüber einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person hat, bei der Ermittlung des steuerpflichtigen Vermögens dieses Unternehmens unter den gleichen Bedingungen wie Schulden gegenüber einer im erstgenannten Staat ansässigen Person zum Abzug zuzulassen.

4. Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise unmittelbar oder mittelbar einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat keiner Besteuerung oder damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender ist als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

5. Dieser Artikel gilt ungeachtet des Artikels 2 für Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25

Verständigungsverfahren

1. Ist eine Person der Auffassung, dass

stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 24 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. I det fall att de behöriga myndigheterna träffar överenskommelse, skall de avtalsslutande staterna påföra skatt och medge återbetalning eller avräkning av skatt i enlighet med sådan överenskommelse.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående stycken. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission som består av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 26

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar (som står till deras förfogande enligt

Massnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung führen oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats, in dem sie ansässig ist, oder, sofern ihr Fall von Artikel 24 Absatz 1 erfasst wird, der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, dessen Staatsangehöriger sie ist. Der Fall muss innerhalb von drei Jahren nach der ersten Mitteilung der Massnahme unterbreitet werden, die zu einer dem Abkommen nicht entsprechenden Besteuerung führt.

2. Hält die zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird. Falls die zuständigen Behörden eine Einigung herbeiführen, werden die Steuern von den Vertragsstaaten entsprechend der betreffenden Verständigungsregelung erhoben und erstattet oder angerechnet.

3. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen vermieden werden kann, die im Abkommen nicht behandelt sind.

4. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungsaustausch für die Herbeiführung der Einigung zweckmässig, so kann ein solcher Meinungsaustausch in einer Kommission durchgeführt werden, die aus Vertretern der zuständigen Behörden der Vertragsstaaten besteht.

Artikel 26

Informationsaustausch

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden unter sich diejenigen (gemäss den Steuergesetzgebungen der Vertragsstaaten

deras egen skattelagstiftning och deras regelrätta förvaltningsförfarande) som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal i fråga om skatter som omfattas av avtalet. Upplysningar som sålunda utbytt skall behandlas såsom hemliga och får inte yppas för andra personer än de som fastställer och uppbär de skatter som avses i avtalet. Sådan information får inte utbytas som skulle röja affärshemlighet, industri-, bank-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt.

2. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att vidta förvaltningsåtgärder som avviker från bestämmelser och praxis i någondera avtalsslutande stat eller som skulle strida mot dess suveränitet, säkerhet eller allmänna hänsyn (ordre public), eller lämna upplysningar som inte kan erhållas enligt dess egna lagstiftning eller den stats lagstiftning som gör ansökan.

Artikel 27

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

2. Detta avtal skall inte äga tillämpning beträffande internationella organisationer, deras organ eller tjänstemän och inte heller beträffande personer som är medlemmar av diplomatisk beskickning, konsulat eller bestående representation och som vistas i en avtalsslutande stat utan att i någondera avtalsslutande staten i fråga om skatter på inkomst och förmögenhet behandlas såsom personer som har hemvist där.

Artikel 28

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av detta avtal uppfyllts.

im Rahmen der normalen Verwaltungspraxis erhältlichen) Auskünfte austauschen, die notwendig sind für die Durchführung dieses Abkommens mit Bezug auf die Gegenstand des Abkommens bildenden Steuern. Jede auf diese Weise ausgetauschte Auskunft soll geheimgehalten und niemandem zugänglich gemacht werden, der sich nicht mit der Veranlagung oder dem Bezug der Gegenstand des Abkommens bildenden Steuern befasst. Auskünfte, die irgendein Handels- oder Bank-, gewerbliches oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftungsverfahren offenbaren würden, dürfen nicht ausgetauscht werden.

2. Die Bestimmungen dieses Artikels dürfen auf keinen Fall dahin ausgelegt werden, dass sie einem der Vertragsstaaten die Verpflichtung auferlegen, Verwaltungsmassnahmen durchzuführen, die von seinen Vorschriften und seiner Verwaltungspraxis abweichen, oder die seiner Souveränität, Sicherheit oder dem Ordre public widersprechen, oder Angaben zu vermitteln, die nicht auf Grund seiner eigenen oder auf Grund der Gesetze des ersuchenden Staates beschafft werden können.

Artikel 27

Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

1. Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen oder konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

2. Das Abkommen gilt nicht für internationale Organisationen, deren Organe oder Beamten und für Personen, die Mitglieder einer diplomatischen Mission, einer konsularischen Vertretung oder einer ständigen Vertretung eines dritten Staates sind und die sich in einem Vertragsstaat aufhalten und in keinem der Vertragsstaaten für die Zwecke der Steuern vom Einkommen oder Vermögen als ansässig gelten.

Artikel 28

Inkrafttreten

1. Die Regierungen der Vertragsstaaten notifizieren einander, dass die verfassungsrechtlichen Erfordernisse für das Inkrafttreten des Abkommens erfüllt sind.

2. Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i stycke 1 och dess bestämmelser tillämpas i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst och skatter på förmögenhet, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 skall bestämmelserna i avtalet tillämpas i fråga om finsk skatt som innehålls vid källan enligt artikel 10 stycke 3, på dividend som betalas för en sådan räkenskapsperiod för det utbetalande bolaget som löper ut den 1 januari 1990 eller senare.

4. Avtalet mellan Republiken Finland och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet som undertecknats i Bern den 27 december 1957 (nedan "1957 års avtal") upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter på vilka avtalet tillämpas enligt bestämmelserna i stycke 2. 1957 års avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt då det enligt föregående bestämmelse i detta stycke är tillämpligt.

Artikel 29

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg säga upp avtalet genom underrättelse härom senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt i båda avtalsslutande staterna:

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

b) i fråga om övriga skatter på inkomst och

2. Das Abkommen tritt am dreissigsten Tag nach dem Tag der letzten der in Absatz 1 erwähnten Notifikationen in Kraft, und seine Bestimmungen finden in beiden Staaten Anwendung

a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern auf die Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten des Abkommens folgenden Kalenderjahres bezogen werden;

b) hinsichtlich der übrigen Steuern vom Einkommen und vom Vermögen auf Steuern, die für das Steuerjahr, das am oder nach dem 1. Januar des auf das Inkrafttreten des Abkommens folgenden Kalenderjahres beginnt, erhoben werden.

3. Ungeachtet des Absatzes 2 findet das Abkommen hinsichtlich der an der Quelle erhobenen finnischen Steuer im Sinne des Artikels 10 Absatz 3 Anwendung auf Dividenden, die für ein Geschäftsjahr der die Ausschüttung vornehmenden Gesellschaft gezahlt werden, das am oder nach dem 1. Januar 1990 endet.

4. Das am 27. Dezember 1956 in Bern unterzeichnete Abkommen zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und der Republik Finnland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (im folgenden als "Abkommen von 1956" bezeichnet) findet nicht mehr Anwendung auf Steuern, auf die dieses Abkommen nach Absatz 2 anzuwenden ist. Das Abkommen von 1956 tritt ausser Kraft nach dem Tag, an dem es nach dem vorstehenden Absatz letztmals Anwendung findet.

Artikel 29

Kündigung

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem Vertragsstaat gekündigt wird. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen auf diplomatischem Weg unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen in beiden Staaten nicht mehr Anwendung

a) hinsichtlich der an der Quelle erhobenen Steuern auf Einkünften, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres bezogen werden, das auf das Kalenderjahr folgt, in dem die Kündigung ausgesprochen worden ist;

b) hinsichtlich der übrigen Steuern vom

skatter på förmögenhet, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 16 december 1991 i två exemplar på finska, tyska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken
Finlands regering:

Iiro Viinanen

För Schweiziska för-
bundsrådets regering:

Othmar Uhl

Einkommen und vom Vermögen auf die Steuern, die für Steuerjahre erhoben werden, die am oder nach dem 1. Januar des Kalenderjahres beginnen, das auf das Kalenderjahr folgt, in dem die Kündigung ausgesprochen ist.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig bevollmächtigten Unterzeichneten dieses Abkommen unterschrieben.

Geschehen zu Helsinki am 16. Dezember 1991 im Doppel in finnischer, deutscher und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleicherweise verbindlich ist. Bei unterschiedlicher Auslegung soll der englische Wortlaut massgebend sein.

Für die Regierung der
Republik Finnland:

Iiro Viinanen

Für den
Schweizerischen Bundesrat:

Othmar Uhl

PROTOKOLL

Vid undertecknandet i dag av avtalet mellan Republiken Finland och Schweiziska Edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (nedan "avtalet") har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

1. Till artikel 4 stycke 3

Vid avgörandet genom ömsesidig överenskommelse av hemvist för annan person än fysisk person som har hemvist i båda avtalslutande staterna skall läggas vikt vid bl.a. bestämmelsen i artikel 4 stycke 3 i OECD:s modellavtal om dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet som antagits 1977.

2. Till artikel 10 stycke 3

Om Finland i ett dubbelsbeskattningsavtal som Finland efter undertecknandet av avtalet ingår med en tredje stat, som är medlem av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, kommer överens om att utan villkor om ömsesidighet medge full eller partiell skattegottgörelse i fråga om dividend från ett bolag med hemvist i Finland till en person med hemvist i den tredje staten, skall Finlands regering utan onödigt uppehåll meddela det schweiziska förbundsrådet därom och inleda förhandlingar med det Schweiziska förbundsrådet i syfte att tillerkänna personer med hemvist i Schweiz samma behandling som tillerkänts personer med hemvist i den tredje staten.

3. Till artikel 22

Då en fysisk person är bosatt i en avtalslutande stat under endast en del av året och är bosatt i den andra avtalslutande staten under

PROTOKOLL

Anlässlich der heutigen Unterzeichnung des Abkommens zwischen der Republik Finnland und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (nachstehend "Abkommen" genannt) haben die Unterzeichneten die nachstehenden Bestimmungen vereinbart, die Bestandteil des Abkommens sind:

1. Zu Artikel 4 Absatz 3

Ist eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so wird bei der Bestimmung des Vorrangs im Verständigungsverfahren, inter alia, die in Artikel 4 Absatz 3 des OECD Musterabkommens von 1977 zur Vermeidung der Doppelbesteuerung des Einkommens und des Vermögens enthaltene Regel herangezogen.

2. Zu Artikel 10 Absatz 3

Falls Finnland in einem nach dem Tag der Unterzeichnung des Abkommens abgeschlossenen Abkommen mit einem dritten Staat, der Mitglied der Organisation für Wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung ist, ohne Vorliegen der Gegenseitigkeit die volle oder teilweise Steuergutschrift hinsichtlich der von einer in Finnland ansässigen Gesellschaft an eine im dritten Staat ansässige Person gezahlten Dividenden gewährt, wird die Regierung Finnlands unverzüglich den Schweizerischen Bundesrat benachrichtigen und mit diesem Verhandlungen aufnehmen, um – unter sonst gleichen Bedingungen – für in der Schweiz ansässige Personen die gleiche Behandlung vorzusehen wie für Personen, die im dritten Staat ansässig sind.

3. Zu Artikel 22

Ist eine natürliche Person nur während eines Teils des Jahres in einem Vertragsstaat ansässig und ist sie während des übrigen Teils des Jahres

resten av året, får skatt på förmögenhet enligt bestämmelserna i artikel 22 påföras i båda staterna på basis av personens hemvist, men skatten får inte i någondera staten överstiga ett belopp som motsvarar en lika stor del av skatten på förmögenhet för hela året som den period (uttryckt i hela kalendermånader) under vilken personen var bosatt i den stat som påför skatten utgör av en period omfattande tolv månader.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 16 december 1991 i två exemplar på finska, tyska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken
Finlands regering:

Iiro Viinanen

För Schweiziska för-
bundsrådets regering:

Othmar Uhl

im anderen Vertragsstaat ansässig, kann die Steuer vom Vermögen für dieses Jahr nach Artikel 22 von jedem Staat nach Massgabe der Ansässigkeit der betreffenden natürlichen Person erhoben werden; die in jedem Staat erhobene Steuer darf aber jenen Teilbetrag der auf ein ganzes Jahr entfallenden Steuer vom Vermögen nicht übersteigen, der dem Verhältnis des Zeitraumes (in ganzen Kalendermonaten), während dem die natürliche Person im Staat, der die Steuer erhebt, ansässig war, zum Zeitraum von zwölf Monaten entspricht.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig bevollmächtigten Unterzeichneten dieses Protokoll unterschrieben.

Geschehen zu Helsinki am 16. Dezember 1991 im Doppel in finnischer, deutscher und englischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleicherweise verbindlich ist. Bei unterschiedlicher Auslegung soll der englische Wortlaut massgebend sein.

Für die Regierung der
Republik Finnland:

Iiro Viinanen

Für den
Schweizerischen Bundesrat:

Othmar Uhl